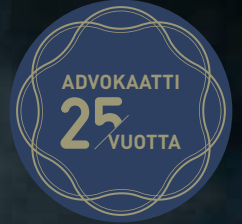

Osuvasti oikeuselämästä // numero 1-2021 // kahdeskymmeneskuudes vuosikerta

ADVOKAATTI

Pimeällä puolella

Alibin päätoimittaja Mika Lahtonen

Alma Talent 2/1
(tulossa)

Alma Talent 2/1
(tulossa)

- 6 Tuokiokuva**
Etäily jatkuu.
- 8 Lexian hallitukseen ensimmäinen ei-juristi**
- 9 Tekijä**
Kriminaalihuollon tukisäätiön ohjaaja Noora Alanen teki kuvakirjan, joka auttaa lasta käsittelemään vanhemman vankeutta.
- 10 25 vuotta sitten**
"Itsetuntemus auttaa jaksamaan"
- 12 Oikeilla urilla**
Lisää viestintää valvonnasta.
- 13 Matilla on asiaa**
Palvelumuotoilua asianajajille.
- 27 Kolumni**
Ei taannuta vanhoihin työtapoihin.
- 28 Koulutus**
Kattilat jakoon kansainvälisesti.
- 29 Elämäni kirja**
Tea Hagstedt löytää Sinuhe egyptiläisestä aina uusia puolia.
- 30 Luuppi**
Näin hoidat asiasi joustavasti asiointipalvelussa.
- 32 Asianajajan päivä**
Maria Penttilän työpäivä alkaa kello 06.10 hiihtolenkillä.
- 33 Nimitykset**

HENKILÖ KUVASSA

Rikostoimittaja henkeen ja vereen

Rikossissa ihmisiä kiinnostaa normaalista poikkeava käytös, sanoo Alibi-lehden päätoimittaja Mika Lahtonen. True crime -villitystä hän pitää uhkana lehdelleen.

FOKUS

Kuka saa puhua?

Poliisi voi tiedottaa esitutkinnan aikana, mutta asianajaja ei usein käytännössä voi. Onko rikosten varhainen julkisuus yksipuolista, ja voiko se vaikuttaa tuomareihin?

MINUN VALINTANI

Tietosuoja työllistää Yhdysvalloissa

Teknologiajuridiikkaan erikoistunut Jarno Vanto ei arvannut, kuinka kysytylle alalle hän päätyi.

ADVOKAATTI Suomen Asianajajaliiton jäsen- ja ammattilehti, 26. vuosikerta **PÄÄTOIMITTAJA** Sari Krappe, sari.krappe@asianajajaliitto.fi
TOIMITUSPÄÄLLIKKÖ Johanna Kainulainen, p. 040 721 7289, johanna.kainulainen@asianajajaliitto.fi **TOIMITUSSIHTEERI** Tero Ikäheimonen, p. 040 570 4304, tero@aparaattimedia.fi **TOIMITUS** Asianajajaliitto ja Vallilan Aparaatit Oy **ULKOASU** Marko von Konow **TAITTO** Laura Ylikahri
KANNEN KUVA Meeri Utti **PALAUTE** advokaatti@asianajajaliitto.fi **ILMOITUKSET** Juha Halminen, p. 050 592 2722, juha.halminen@kolumbus.fi **TILAUKSET JA OSOITTEENMUUTOKSET** p. [09] 6866 120, minna.wilenius@asianajajaliitto.fi
KUSTANTAJA Suomen Asianajajaliitto **PAINO** Painotalo Plus Digital Oy **PAINOS** 2 800 kpl **ISSN** 1239-1085 (nid.), ISSN 2489-8260 (verkkojulk.) /
 Aikakauslehtien liiton jäsen / Advokaatti ei vastaa tilaamatta lähetettyjen kirjoitusten ja kuvien säilyttämisestä tai palauttamisesta.
 Lehden suurin vastuu ilmoitusten julkaisemisesta sattuneesta virheestä on ilmoituksen hinta. / Seuraava lehti ilmestyy 28.6.2021.

Siirrymme sähköiseen asiointiin

Asianajajaliiton viime vuosien suurin hanke – sekä taloudellisesti että työmäärällisesti – on kalkkiviivoilla. Liiton vanha ja vanhanaikainen jäsenrekisteri on korvautunut uudella järjestörekisterillä, joka mahdollistaa sähköisen asioinnin ja sähköisen asioiden käsittelyn. Ensimmäinen vaihe otettiin käyttöön 2019 lopulla ja toinen, johon sisältyy sähköinen asiointi, otettiin käyttöön nyt huhtikuussa.

Haluun kiittää erityisesti liiton toimiston henkilökuntaa, joka on tehnyt projektin eteen valtavan määrän työtunteja vuosien ajan. Ensimmäinen on määriteltä olemassa olevat prosessit, pohdittu tarpeet, suunniteltu, karsittu ja lopulta testattu. Prosessien määrittely on ollut todella suuritöinen urakka – työ, jota suosittelen jokaiselle organisaatiolle aika ajoin. Se auttaa näkemään, mitä tehdään, miten tehdään, mistä voi karsia ja miten voisi tehdä tehokkaammin.

Erityisen ylpeä olen siitä, että tämä suurhanke on saatu vietyä läpi sekä aikataulussa että budjetissa. Hallituksen budjettikuri on ollut tiukka. Toki joitakin yllätyksiä on matkan varrella tullut, mutta niistä on selvitty karsimalla jostakin muualta.

Uudistuksen myötä myös valvonta-asiat käsitellään jatkossa sähköisesti Asianajajaliiton uudessa asiointipalvelussa (ASSI). Kantele laitetaan vireille ja asianajaja vastaa kanteleluun asiointipalvelussa. Asian vaiheita voi seurata itse järjestelmän kautta. Prosessien määrit-

telyssä oli silmiä avaavaa havaita esimerkiksi se, miten paljon valvontajuristeilla menee aikaa kopiokoneen ääressä. Jatkossa sekin aika vapautuu olennaisille työtehtäville.

Samassa yhteydessä on saatu käyttöön myös valvontalautakunnan uudistetut kotisivut. Ne antavat selkeää tietoa kantelijoille paitsi siitä, miten kanteluun saa vireille, myös siitä, miten prosessi etenee. Asianajajille ja muille valvonnan kohteille löytyy tietoa kanteleluun vastaamisesta. Lisäksi valvontaratkaisujen hakemistosta on entistä helpompi hakea annettuja ratkaisuja. Uudistetuista kotisivuista ja sähköisestä asiointista viestitään aktiivisesti kevään aikana.

Valvontalautakunnan aktiivisempi viestintä on asia, joka jakaa asianajajien mielipiteet.

Osa kokee ehkä niin, että viestimällä kantelemahdollisuudesta aktivoidaan potentiaalisia kantelijoita. Näin voi tulla jossain määrin käydä. Silti valvonta ja siitä tiedottaminen on syytä nähdä brändikysymyksenä. Laadukas ja tehokas valvonta erottaa meidät muista oikeudellisista palveluista tarjoavista. Valvonta on laadun tae, joka turvaa asiakkaan asemaa. Meidän on syytä olla ylpeitä meihin kohdistuvasta valvonnasta ja kertoa siitä avoimesti ja rohkeasti myös ulospäin! *

Hanna Räibä-Mänttyharju

Asianajajaliiton puheenjohtaja

 @h_raiha

tuokiokuva

Helsingin Asianajajayhdistyksen vuosikokous

Tekniskäin Salit

4.2.2021

Etäily jatkuu

KUVA MIKKO KAUPPINEN // TEKSTI JOHANNA KAINULAINEN

Paikallisosastot valitsevat alkukevään vuosikokouksissa jäsenet hallitukseensa sekä edustajat Asianajajaliiton valtuuskuntaan.

Helsingin Asianajajayhdistyksen puheenjohtajana jatkava **Janne Nyman** (vasemmalla), kokouksessa pöytäkirjaa pitänyt yhdistyksen edellinen sihteeri **Outi Iso-Markku** ja Asianajajaliiton pääsihteeriksi siirtynyt **Niko Jakobsson** valmistautuivat minimimiehityksellä osaston etävuosikokoukseen Helsingissä.

Lexian hallitukseen ensimmäinen ei-juristi

Diplomi-insinööri Juha Äkräs lähti asianajotoimisto
Lexian hallitukseen, koska katsoo toimialan elävän
mielenkiintoista murroskautta.

TEKSTI KIRSI HYTÖNEN // KUVA LEXIA

Juha Äkräsen nimitys on poikkeuksellinen, sillä tähän asti ei yhdenkään asianajotoimiston hallituksessa ole ollut ei-juristia. Äkräs on toiminut aiemmin muun muassa Nokian globaalina henkilöstöjohtajana.

Nimityksen taustalla on Lexian toimitusjohtajan **Samuli Koskelan** mukaan pyrkimys uudistaa asianajotalaa ja tuoda hallitukseen ulkopuolista liiketoiminta-osaamista.

Juha Äkräs kuvaa asianajotalaa ääriesimerkiksi asianajotoimistoorganisaatiosta.

– Asiakas haluaa ostaa parasta mahdollista osaamista ja ajattelua.

Asianajoyritysten liiketoimintamallit, organisointi ja johtaminen ovat hänen mielestään kuitenkin keskimäärin melko perinteisiä. Esimerkiksi johtamiskoulutus ei kuulu juristin koulutukseen. Samaan aikaan alalla on käynnissä digitalisaation, säänte-

lyn vähentämisen ja toimialojen limittymisen tuoma muutos.

– Onnistuminen murroksessa vaatii luovuutta, monialaista osaamista, asiakaskeskeistä ketteryyttä ja hyvää johtamista. Asianajotalalla on paljon mahdollisuuksia oppia muiden toimialojen edelläkävijöiltä, Äkräs sanoo.

Nimitys on myös hänelle itselleen mahdollisuus oppia uutta.

– Omassa taustassani korostuvat johtaminen hyvin erilaisissa organisaatioissa, teknologiaymmärrys ja henkilöstöhallinto. Olen vitsaillut, että olen diplomi-insinöörinä toiminut käytännössä melkein kaikissa mahdollisissa rooleissa, mutta lakitiimissä en ole koskaan ollut, koska siihen olisi tarvittu juristin pätevyys. Lexian hallituksessa pääsen nyt oppimaan tätäkin toimialaa. *

Lapset kaipaavat vanhempiaan

Kriminaalihuollon tukisäätiön vastaava ohjaaja Noora Alanen teki kuvakirjan, joka auttaa lapsia käsittelemään vanhemman vankeutta.

TEKSTI TERO IKÄHEIMONEN // KUVA SUSANNA KEKKONEN

Mistä idea syntyi kuvakirjalle?

Suomessa on arviolta noin 10 000 lasta, joiden vanhempi on vankilassa. Tähän aiheeseen olevaa tukea on hyvin vähän tarjolla. Loimme kuvittaja **Anne Muho-**
sen kanssa kirjan, jonka tavoitteena on antaa lapselle samaistumispintaa omiin kokemuksiinsa, auttaa lasta tunnetaidoissa ja tuoda lohtua ja toivoa.

Minkälaisia tilanteita ja tunteita kirja auttaa käsittelemään?

Kirjassa on kuvattu arkisia tilanteita lapsiperheestä, jossa isä on vankilassa. Kirjassa ei puhuta rikoksesta, vaan painotus on lapsen kokemuksissa, havainnoissa ja tunteissa. Kirjassa kuvataan muun muassa millaista on käydä vankilassa tapaa-
massa isää: mitä siellä tapahtuu ja millaisia tunteita se herättää. Kirjassa on kuvattu myös kuormittavia tunteita, kuten kiukkua ja ikävää, ja mitä lapsi voi itse tehdä pärjätäkseen tunteidensa kanssa.

Miten lapset kokevat vanhemman vankeustuomion?

Tilanteet, joissa perheet ovat, kun jompikumpi tai molemmat vanhemmista lähtevät vankilaan, ovat erilaisia. Jotkut perheet ovat muodostuneet vankeusaikana, jolloin lapsi on niin sanotusti kasvanut vankeuden äärellä. Joissain perheissä ei ole mitään "ennusmerkkejä" ja vanhemman vankeus tulee muulle perheelle täysin yllätyksenä. Rankimpia lapsille ovat olosuhteet, joissa taustalla on ollut pitkään kestävää päihteiden käyttöä tai lähisuhdeväkivaltaa. Vaikka lähtötilanteet ovat millaiset tahansa, lapset yleensä kaipaavat vanhempiaan ja ovat heistä huolissaan.

Voiko kirjasta olla hyötyä myös muille kuin lapsille?

Uskon, että kirjasta hyötyvät lasten vanhemmat ja lasten kanssa työskentelevät ammattilaiset. Toivon, että kirja auttaa vanhempia näkemään lapsen kokemuksia, tunteita ja ajatuksia. Kirja on hyvä apuväline lapsen ja vanhemman välisille keskusteluille. *

Kasat asianajajan pöydällä kasvoivat jo vuonna 1996. (Advokaatti 2/1996)

”Itsetuntemus auttaa jaksamaan”

Advokaatin numerossa 2/1996 aiheina olivat asianajajien jaksaminen ja käytös. Asianajajan pukeutuminen ei saisi olla rähjäistä, lehdessä muistutettiin.

TEKSTI TERO IKÄHEIMONEN // KUVA TÄHTIKUVIOT/MAGI

Työyhteisökonsultti **Terhi Pöyhönen** pohti Advokaatin numeron 2/1996 laajassa artikkelissa asianajajien jaksamista ja työn kuormitustekijöitä. Pöyhösen tuomio oli, että asianajajat ovat pitkälti työnarkomaaneja – tosin eivät välttämättä pelkästään negatiivisessa merkityksessä.

– He nauttivat aidosti työstään, kokevat sen haasteellisenä. Tällaisella persoonatyyppillä on hyvä kesto-kyky, Pöyhönen sanoi.

Hänen mukaansa asianajajan työ kuormittaa ennen muuta emotionaalisesti. Erilaiset ihmiskohtalot, oikeudenmukaisuuden vaikeat kysymykset ja asiakastyön muodostamat paineet ovat asianajajan työn kuormitusta lisääviä tekijöitä.

Terhi Pöyhönen kehotti asianajajia etsimään itselle sopia tapoja ”tankata” eli palautua työn rasituksesta. Tällaisia ovat muun muassa luovat harrastukset, merkitykselliset ihmissuhteet ja niiden tuoma läheisyys – sekä taito sanoa myös ”ei”, kun omat jaksamisen rajat alkavat tulla vastaan. Sen vuoksi on tärkeää tuntea itsensä ja omat voimavaransa.

– Kannattaa etsiä hyvää, rikasta elämää, Pöyhönen tiivisti.

Asianajajaliiton eettisen valiokunnan jäsen **Pekka Santala** kirjoitti lehden Linjanvetoa-palstalla asianajajan tapaohjeista ja sen sisältämästä vaatimuksesta esiintyä asiallisesti. Käytettyjen ilmaisujen – niin kirjallisten kuin suullistenkin – tulee mahtua asiallisuus-käsitteen piiriin, Santala muistutti.

– Määrittely ei näytä kulkeutuneen kaikkien asianajajien tietoon ainakaan siten, että velvollisuutta noudatettaisiin, hän ripitti.

Santala mainitsi esimerkkinä asianajajan laatimat asiakirjat. Niiden tulisi edustaa samaa asianmukaista ja huolellista linjaa kuin asianajajan toiminta muutenkin. Esimerkiksi laskut tulisi laatia huolellisesti paitsi sisältönsä myös ulkonäöltään.

Asianajajien ulkonäöstä Santala huomautti erikseen. Moitteeton pukeutuminen viestii, että asianajaja suhtautuu päämiehensä tehtävään vakavasti. Epäsiisteys puolestaan vähentää pukeutujan itsensä lisäksi koko asianajajakunnan arvoa, Santala linjasi.

Hän muistutti, että asianajajat kohtaavat liikejuridiikassa kiristyvää kilpailua tilintarkastustoimiston suunnalta. Liike-elämälle ei sovi antaa kilpailuetua esiintymällä epäasiallisesti. *

Liiton ilmo 1/2
(tulossa)

CSI ilmo 1/2
(tulossa)

Lisää viestintää valvonnasta

Tervetuloa seuraamaan Advokaatin uutta palstaa!
Kerromme palstalla valvontalautakunnan tuoreimmat kuulumiset ja esittelemme poimintoja uusimmista ratkaisuksista.

Valvontalautakunnan viestintä mullistuu kevään aikana. Tavoitteenamme on tehdä valvontalautakunnan ratkaisukäytännöstä läpinäkyvämpää, tunnetumpaa ja helpommin saavutettavaa. Tämän toteuttamiseksi valvontalautakunta välittää tietoa uusimmista ratkaisuksistaan tuoreeltaan eri kanavilla kuten juuri uusituilla verkkosivuilla, uudessa uutiskirjeessä, Twitterissä sekä tällä palstalla.

Verkkosivuiltamme löydät aiempaa kattavammin tietoa myös valvontalautakunnan toiminnasta ja valvontamenettelystä. Käy tutustumassa valvontalautakunnan uusiin verkkosivuihin osoitteessa

valvontalautakunta.fi ja ratkaisutietopankkiin osoitteessa **valvontaratkaisut.fi**. Huomaathan, että valvontalautakunta on lisäksi ottanut digiharppauksen siirtymällä sähköiseen asiointiin. Asiointipalvelussa **asiointi.asianajajaliitto.fi** voit asioida sujuvasti ja tietoturvallisesti niin jäsenasioissa kuin myös valvontaan liittyvissä asioissa.

Britta Andersin
valvontayksikön päällikkö

TUOREIMPIA RATKAISUJA

VAIN TUNTI AIKAA HYVÄKSYNNÄLLE

Asianajaja oli avustanut kantelijaa ja kolmea muuta kiinteistönomistajaa valituksen laatimisessa Liikenneviraston tiesuunnitelmaa koskevasta päätöksestä hallinto-oikeuteen ja korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

Kantelija moitti asianajajaa mm. siitä, että kiinteistönomistajien oli pitänyt antaa hyväksyntänsä puutteelliselle vastineelle liian nopeasti. Asianajaja oli toimittanut vastineen liitteineen asiakkaalleen sähköpostitse määräpäivänä kello 14.30 ja pyytänyt ilmoittamaan sen hyväksymisestä kello 15.30 mennessä.

Valvontalautakunta totesi, että tunti oli ollut huomattavan lyhyt aika hyväksyä 15 sivua pitkä vastine. Toisaalta hallinto-oikeuden antama lyhyt määräaika oli ollut osapuolten tiedossa, ja asianajajalle oli toimitettu runsaasti aineistoa määräpäivän aamunakin. Valvontalautakunta katsoi, että asianajaja oli antanut asiakkaalleen niin pitkän ajan hyväksyä vastine kuin oli ollut mahdollista. **Ei seuraamusta.**

EPÄILY VANKIKAUPASTA AIHEETON

Asianajaja oli toiminut avustajana vankueudessa olleelle kantelijan pojalle. Asianajaja oli kantelijan mukaan siirtänyt kahdeksalla eri kerralla kantelijan tilille yhteensä 285 euroa, jotka kantelija oli välittänyt pojalleen.

Valvontalautakunta totesi, että asianajajan suorittamat rahasiirrot omalle asiakkaalleen, erityisesti, jos tämä on vangittuna ja asiaa hoidetaan oikeusapuna valtion varoilla, herättävät epäilyt epäilyn niin sanotusta vankikaupasta eli toimeksiannon kalastelusta lahjuksia maksamalla. Epäilystä lisää, jos asianajaja kierrättää suorituksen kolmannen henkilön kautta. Vankikaupaan on valvontakäytännössä suhtauduttu hyvin ankarasti.

Asianajaja oli tehnyt rahasiirrot kantelijan tilille. Asianajajan kertomusta siitä, että kyseessä oli rahan lainaamisen asiakkaalle inhimillisistä syistä, tuki hänen asiakkaansa antama kirjallinen lausunto. Vankikaupasta ei ollut näyttöä. **Ei seuraamusta.**

42 000 EUROAA ASIAKASVARATILILLÄ 1,5 VUOTTA

Asianajotoimistossa tehdyssä tarkastuksessa ilmeni, että toimiston asiakasvaratilillä oli asiakkaan varoja 42 000 euroa. Varat olivat olleet tilillä reilut puolitoista vuotta, eikä niille ollut avattu asiakkaan lukuun asiakasvarojen tiliä.

Asianajajan mukaan varojen omistajan lukuun ei ollut kyetty avaamaan tiliä, ja asianajajan toimisto oli saanut varat toisen asianajotoimiston hallusta. Kyse oli ollut varoista, joiden jakamiseen oli haettu uskottua miestä.

Valvontalautakunta totesi, että säilytysaika oli pitkä ja varojen määrää huomattava. Se kuitenkin piti asianajajan selitystä laiminlyönnin syytä uskottavana, eikä asiakasvarojen säilyttämiseen yhteisellä asiakasvarojen tilillä ollut edes epäilty liittyneen mitään varojen väärinkäytöksen viittaavaa, joten seuraamukseksi määrättiin huomautus.

(Ratkaisut eivät olleet lainvoimaisia lehden painoon mennessä.)

Palvelumuotoilua asianajajille

Jokainen asianajaja hoitaa kyllä perunkirjoituksen, oikeudenkäynnin tai avioehtosopimuksen. Asia tulee hoidetuksi, mutta se ei enää riitä. Se, millä tavalla tämä kaikki tapahtuu, painaa yhä enemmän vaakakupissa.

Asianajajat ovat saaneet tarjota palvelujaan melko suljetuilla markkinoilla. Naapuripitäjän asianajajat ovat pysytelleet siellä missä pitääkin ja paikkakuntalaiset ovat käyttäneet omaansa. Sitä, joka mainostaa hoitavansa kaikki lakiasiat.

Maantieteellisellä etäisyydellä ei ole pian juuri-kaan merkitystä useiden asianajopalveluiden kohdalla. Tietoverkko tuo sen naapuripitäjästä olevan advokaatin myös muiden saataville, puhuttamakaan siitä, että joku isommalta kirkolta on klikkauksen päässä.

Kun tarjontaa onkin enemmän ja erilaiset verkko-palvelut mainitsevat hoitavansa lähestulkoon automaattisesti lakiasioita, asiakkaan saama palvelukokemus ohittaa valintakriteerinä varsinaisen asiaosaamisen. Ideaalitulanteessa molemmat ovat korkealla tasolla. Emme voi kuitenkaan sivuuttaa ulkojuridisia asioita: kuinka helppoa ensikontaktin ottaminen on, osaako asianajaja selkokielistää ongelman ytimen tai saako asiakas tietoa asiansa etenemisestä omatoimisesti. Tai onko laskun suuruus sittenkin yllätys, kun asianajotehtävä on suoritettu.

Palvelukokemuksen nimissä asian hoitamisen lisäksi koko prosessista pitäisi jäädä asiakkaalle mahdollisimman positiivinen kokemus, olipa asian lopputulos sitten vaikka vähemmän tyydyttävä.

Alan ihmiset puhuvat tässä kohdassa palvelumuotoilusta. Tavoitteena on rukata olemassa olevasta tekemisestä sellaista, että asiakas on tekemisissä melkein pä elämyksen kanssa: käyttäähän keskimääräinen asiakas palvelujamme vain kerran elämässään.

Mitä sitten ratkaisuksi? Tähänkin vähintään osaratkaisuksi käy tietotekniikka. Ei riitä, että verkkosivuilla kerrotaan asianajajan yhteystiedot ja harrastukset. Sieltä olisi hyvä löytyä ymmärrettävässä muodossa tietoa asianajajan kokemuksesta ja vaikkapa mahdollisuus omatoimiseen ajanvaraukseen videoneuvotteluna sekä kirjo vaihtoehtoisia yhteydenottokeinoja. Kesän 2020 asianajajien bränditutkimuksen 77 % vastaajista ilmoitti sen, että asianajaja oli helposti lähestyttävä, vaikuttaneen asianajajan valintaan erittäin paljon tai melko paljon. Tätä taustaa vasten lähestymiskynnyksen madaltamisesta on helppo aloittaa.

Kun toimeksianto vastaanotetaan, asianajajajärjestelmä voisi hoitaa rahanpesuvelvoitteet ja asiakkaan

tunnistamisen normaalitapauksessa itsekseen, eikä yhtään haittaisi, että järjestelmä lähettäisi asiakkaalle toimeksiantovahvistuksen lisäksi tiekartan siitä, minkälaisin vaihein juttu tulee todennäköisesti etene-mään. Asiakas haluaa tietää, mitä voi odottaa missäkin vaiheessa.

Sekin olisi oivaa, jos järjestelmä osaisi omin päin ilmoittaa asiakkaalle, että juttuusi on nyt saapunut vastapuolelta vastaus, jonka voit klikata auki. Kun klikkaat vielä toista painiketta, saat varattua ajan seuraavaan videoneuvonpitoon asianajajan kanssa.

Miksi kukaan haluaisi tällaista? En tiedä, mutta seuraammehan verkkokaupasta tilatun kenkäparin matkaa halki Tyynenmeren, vaikka lopputuloksen kannalta on aivan sama, missä paketti milloinkin on. Pääasia, että tulee perille. Haluammehan tietää tilimekin saldon koko ajan, vaikka ennen pärjättiin keran kuussa tulevilla tiliotteella.

Kun laskutuksemme on mahdollisimman läpinäkyvää, myös laskun loppusumma on helppo hyväksyä. Miksei siis asiakas voisi seurata juttuunsa kirjattuja toimenpiteitä reaaliajassa? Ja jos haluaisi välilaskun, asiakas painaisi vain nappia ja saisi maksaa sen vaikka maksunpilkkomispalvelulla. Myös kaikki asianajajan asiakkaalle avoimeksi määrittämät asiakirjat voisivat aivan hyvin olla asiakkaan luettavana milloin vain. Ovathan kaikki terveystiedotkin Omakannassa.

Voittajia tässä yhtälössä ovat kaikki, myös asianajajat. Mitä enemmän pystymme automa-tisoimaan omia prosessejamme, sitä enemmän pystymme keskittymään itse asiaan – ja sitä yksinkertaisemmin pystymme tarjoamaan asiakkaille sitä palvelukokemusta, jota he arvostavat.

Matti Pulkamo
asianajaja

RISTIKKO ▶▶

PÄIVÄLÖÖPPI

**Viikon
sää**
Luvassa
pilvistä.

Tällainen hän on s.3

Syytetyn lapsuus s.4

Motiivi? s.5

**OIKEUDENKÄYNTI
ALKAA HUOMENNA!**

**LUE KOKO
TARINA vain
Päivälööpistä...**

**Urheilussa
synkkä
päivä. s.**

Kuka saa puhua?

Poliisi voi tiedottaa esitutinnan aikana, mutta asianajaja ei usein käytännössä voi. Onko rikosten varhainen julkisuus yksipuolista, ja voiko se vaikuttaa tuomareihin?

TEKSTI TERHI HAUTAMÄKI // KUVITUS HENNA RYNNÄNEN

Asianajotoimisto Hästö & Co:n asianajaja **Mats Welin** kirjoitti helmikuussa Asianajajaliiton blogissa huolestaan. Hänen mielestään rikosasioiden tiedottamisessa ja julkisuudessa ennen oikeudenkäyntiä on epäsuhta.

Esitutinnan aikana oikeus antaa tietoja julkisuuteen on poliisilla, yleensä tutkinnanjohtajalla. Syyttäjä voi antaa tietoja esitutinnan päättymisen jälkeen. Tuossa vaiheessa vastaajan näkökulma ei yleensä tule esiin. Joskus asianajajan suu on suljettu ilmaisukiellolla, jonka tutkinnanjohtaja voi määrätä asianosaisille, avustajille tai todistajille esitutinnan turvaamiseksi. Asianajajat myös itse pidättäytyvät kommentoimasta: asianajajan kun ei sovi yrittää vaikuttaa median kautta.

– Poliisilla ja syyttäjällä on eri työkalut kuin asianajajilla. Kyse ei ole kateellisuudesta. On järjestelmän kannalta ongelma, kun julkisuudessa puhuminen on toisilta kiellettyä, Welin sanoo.

Oikeudenkäyntien julkisuus on tärkeä periaate. Myös esitutkintavaiheen tiedottamisella on usein yhteiskunnallista merkitystä. Welinin mukaan poliisin ”tiedotusmonopoli” alkuvaiheessa kuitenkin johtaa siihen, että rikosepäily painottuu yksipuolisesti, mikä on hänen mielestään omiaan vaikuttamaan jopa tuomarin työhön.

Welin kertoo, että häntä sävyyttäneitä mediatapauksia ovat olleet esimerkiksi Costa Ricassa tehtyjä sairaalalaittekauppoja koskeva lahjusoikeudenkäynti, Vantaan ex-kaupunginjohtajan lahjusoikeudenkäynti ja **Jari Aarnion** tapaus.

– Miten varmistetaan, että tuomioihin ei vaikuteta yksipuolisesti tai epäasiallisesti? Mitä takeita on siitä, että se, mitä media kertoo, ei vaikuta tuomarin ajatteluun? Olennaista ei ole vain se, että asiat menevät oikein, vaan myös se, että asiat näyttävät menevän oikein, Welin sanoo.

VAIKUTUSTA TODISTAJIIN

Asianajotoimisto Reims & Co:n asianajaja **Jussi Sarvikivi** tekee töitä rikosasioiden parissa. Hän tunnistaa

tiedottamisen epäsuhtan, mutta hän ei pelkää, että julkisuudella olisi ammatituomareihin erityistä vaikutusta.

– Asiakkaalle on toki ikävää, jos poliisi tiedottaa ja avustaja joutuu olemaan kieli keskellä suuta. Varsinkin jos ihminen on vangittuna ja hänen yhteydenpitoaan on rajoitettu, voi tuntua epäreilulta, että poliisi ja asianomistaja saavat puhua mitä lystää ja itse pitää olla hiljaa.

Vaikka Sarvikivi luottaa tuomareiden ammattitaitoon, hänen mukaansa vaikutus oikeudenkäyntiin voi tulla toista kautta, jos todistajien ja asianosaisten muistikuvii sekoittuu julkisuudessa toisteltuja yksityiskohtia.

– Mitä vanhemmista asioista on kysymys, sitä huonompi on asetelma ihmisten muistille. Kun päälle tulee mediamylläkkä, sillä on vaikutusta ja asiasta on tutkimustietoakin, Sarvikivi sanoo.

Jos tutkinnanjohtaja kertoo, miten asia poliisin näkemys mukaan on mennyt, se luo helposti yleisölle käsityksen, että asia on jo ratkaistu.

– Toki tänä päivänä muistetaan mainita, että kyse on epäilystä. Jos kuitenkin samalla kerrotaan hyvin yksityiskohtaisesti, mitä tapahtui, kyllä epäily jää varjoon. Todistajakin voi ajatella, että näin se varmaan oli, kun poliisinkin mukaan näin tapahtui.

ILMAISUKIELLOT YLEISTYNEET

Ilmaisukiellot ovat 2000-luvulla yleistyneet huomattavasti. Poliisiammattikorkeakoulun tilastojen mukaan viiden vuoden jaksolla 2002–2006 kieltoja määrättiin yhteensä noin 155, kun vuosina 2012–2016 kieltojen määrä oli jo 505.

Poliisiylitarkastaja **Niina Uskali** Poliisihallituksesta sanoo, että tämä johtuu osaltaan siitä, että tutkinnanjohtajat ovat oppineet käyttämään ilmaisukieltoja, kun heille on annettu siitä koulutusta ja ohjeistusta. Myös nykyinen rikosasioiden käsittely mediassa ja somessa on lisännyt tarvetta.

➤ – Juttuja repostellaan, ja tietoja leviää somessa. Julkisuudessa käydään varjo-oikeudenkäyntiä, Uskali sanoo. Asianajajaliitto on aiemmin ottanut kantaa, että poliisi ei usein yksilöi ilmaisukiellossa sitä, mistä ei saa puhua. Epämääräiset ilmaisukiellot jopa vaikeuttavat puolustuksen työtä.

– Yleensä ilmaisukielto ei koske kaikkea tietoa, vaan on määritelty jokin osio, jota ei saa ilmaista. Ilmaisukiellot ovat hyvin vaihtelevia, ja varmaan on myös tarvetta kouluttaa tutkinnanjohtajia lisää, Uskali sanoo.

Uskali toteaa, että tutkinnanjohtajalla on paljon valtaa ja sanavalinnoilla iso merkitys. Hän sanoo, että poliisiorganisaatiota on koulutettu kiinnittämään huomiota syyttömysolettamaan ja tiedottamaan vain esitutkintalaissa mainituista syistä: rikosasian yhteiskunnallisen merkityksen, sen herättämän yleisen mielenkiinnon, rikoksen selvittämisen, epäillyn tavoittamisen, uuden rikoksen tai rikoksesta aiheutuvan vahingon estämisen vuoksi.

Joskus media on jo haastatellut asianosaisia tai saanut tietoa muualta. Vaikka ulkoapäin tuleva paine ei ole Uskalin mukaan suoraan peruste tiedottaa, se voidaan katsoa asian herättämäksi yleiseksi mielenkiinnoksi.

TUOMARI VOI VÄLTELLÄ UUTISIA

”Trial by newspaper” ei ole uusi aihe. Julkisuuden vaikutusta tuomioihin pohdittiin jo 1800-luvulla Yhdysvalloissa. Toisin kuin joissakin muissa maissa, Suomessa ei ole erityisesti noussut esiin tuomarien tietojen saanti oikeusalin ulkopuolelta. Helsingin käräjäoikeuden mediatuomari **Petra Spring** ei oikein näe mahdollisuuksia rajoittaakaan sitä.

Spring sanoo, että kollegoiden kesken aiheesta on puhuttu. Moni tuomari jättää omasta halustaan seuraamatta asian uutisointia silloin, kun työskentelee korkean profiilin jutun parissa.

– Sanoisin, että kun tuomari menee juttuun sisään, sitä on niin oikeudenkäynnissä esiin tulleiden asioiden kuplassa, ettei muu vaikuta. Uutisista tulee korkeintaan mieleen, että näyttääpä tuokin asia ihan erilaiselta tuolla. Toki itseään pitää tarkkailla ja haastaa: ei kai minulla ole ennakoasennetta. Sitä on kokeneiden tuomareiden ammattitaito, ja uskon, että ammattitaitomme riittää tähän.

Spring pitää esitutkintavaiheen tiedotusta yleisesti hyvänä asiana. Monissa tapauksissa poliisi on katkaisut huhuilta siivet.

– Kun poliisi kertoo epäilyistä ja puolustus ei saa kertoa mitään, toki siinä on epäsuhta. Mutta onko se jonkun vika? Miten se olisi ratkaistavissa? Sitä en tiedä, Spring pohtii.

Uutisoinnin vaikutusta todistajien ja asianosaisten kertomuksiin Spring pitää aitona huolena. Muistikuvil-

la on tosin muutoinkin tapana muuttua ajan kuluessa. Springin erityinen huoli on se, että suuri yleisö helposti ankkuroituu ensimmäisiin saamiinsa tietoihin. Epäilty leimautuu syylliseksi, vaikka oikeussalissa asia voi kokonaisnäytön perusteella näyttäytyä hyvin erilaisena.

– Suuren yleisön silmissä tuomio saattaa olla väärä. Jos jatkuvasti koetaan, että tuomiot eivät vastaa ensiuutisoinnista muodostunutta käsitystä, se voi rapauttaa luottamusta oikeuslaitokseen.

PELISÄÄNTÖJÄ SELKEÄMMIKSI

Monet pitkään alalla olleet asianajajat ovat omaksuneet vanhan tapaohjeen, jossa kielletään luomasta päämiehen asialle otollista mielialaa. Nykyinen tapaohje muotoilee asian myönteisemmin: asianajaja saa tiedottaa, jos asiakas sen hyväksyy eikä pyritä oman edun tavoitteluun.

Jussi Sarvikivi on ollut paljon mediassa työnsä puolesta. Hän sanoo, että avustajana joutuu tasapainottelemaan siinä, millainen tiedottaminen on sopivaa.

– Avustajana on vähän pakkokin olla käytettävissä silloin, kun tulee mahdollisuus lausua ja asiakas sitä haluaa.

Sarvikivi pitää omia kokemuksiaan mediasta myönteisinä ja arvostaa kokeneiden rikostoimittajien työtä, vaikka saattaakin välillä olla eri mieltä siitä, ”millaista feature-juttua pitää esitutkinnassa olevasta asiasta tehdä”.

Liike-elämän asioita hoitava Mats Welin sanoo niin ikään kommentoivansa mielellään, jos päämies antaa luvan eikä kommentoi itse, kuten yhtiöt usein tekevät. Welinin mielestä media ei oikein voi toimia toisin: toimittajien näkökulmasta ongelma on pikemminkin tiedon vähäisyys, ja saatavilla olevaan tietoon tartutaan hanakasti.

– Kaipa keskustelua siitä, miten varmistetaan järjestelmä, joka toimii siitä huolimatta, että ympärillä on julkisuutta. Ei niin, että pitäisi olla vähemmän julkisuutta. Voiko olla varma, että oikeudenkäynnissä pärjää yhtä hyvin, vaikka ei haluaisi sanoa julkisuudessa mitään?

Welin ja Sarvikivi toivovat pelisääntöjen selkiyttämistä. Welinin mukaan laissa olisi hyvä selvittää ilmaisukiellon määräämisen perusteita. Jos poliisi tai syyttäjä itse tiedottavat, pitäisikö sen perusteella rajoittaa ilmaisukiellon määräämistä asianosaisille ja avustajille?

Sarvikiven mukaan ilmaisukielloissa tulisi yksilöidä selkeämmin, mitä tietoja ne koskevat. Jos asianajaja ei ole varma, mistä saa puhua, hän mieluummin varovaisuuttaan vaikenee kokonaan.

– En näkisi huonona, jos laissa olisi säädetty, mitä avustaja saa kertoa ja millä tavalla. Muutoin asianajajat eivät halua lähteä testaamaan, syyllistynkö salassapitorikokseen, jos jotain lausun. *

OIKEUSJÄRJESTELMÄN PITÄÄ KESTÄÄ UUTISOINTI

Median näkökulmasta ongelma onkin sitten ihan toinen kuin asianajajien näkökulmasta. MTV:n rikos- ja oikeustoimittaja **Jarkko Sipilä** sanoo, että ”poliisin salailukulttuuri ja poliisin kanssa julkisuudesta taistelu” vaikuttaa nykyisin rikostoimittajien työhön paljon ja syö turhaan energiaa.

– Painotus on mennyt entistä selkeämmin siihen, että poliisi tiedottaa jutusta, josta tarvitsee tietoa. Helsingissä on ollut henkirikoksia, jotka ovat paljastuneet vasta tuomioistuinvaiheessa. Henkirikos on yhteiskunnalliselta merkitykseltään sellainen rikos, että siitä pitäisi kertoa esitutkintavaiheessa. Muuten poliisi tiedottaa julkisuuskäsikirjansa puitteissa, mikä on usein huomattavan rajoittunutta, Sipilä sanoo.

Oikeustoimittajat ry kanteli viime vuonna oikeusasiamiehelle poliisin julkisuuskäsikirjasta, joka toimittajien mukaan opastaa lainvastaisin tulkinnoin salaamaan esitutkintapöytäkirjoista yksityiselämää liippaavia tietoja. Poliisihalli-

tuksen **Niina Uskali** taas sanoo, että julkisuuskäsikirjasta on annettu väärää tietoa eikä poliisilla ole intressiä salata enempää kuin lain ja oikeuskäytännön mukaan on tarpeen.

Oikeusasiamies totesi viime vuonna, että niin poliisin kuin oikeustoimittajien tulkinnoille löytyy perusteluja, eikä lainsäätäjällä ole loppuun saakka harkinnut salassapitoperusteiden keskinäisiä suhteita. Julkisuuslakia olisikin tarpeen uudistaa ripeästi.

Sipilä on seurannut oikeusprosesseja vuosikymmenien ajan. Hän ei usko, että mediajulkisuus vaikuttaisi tuomareiden työhön. Sitä hän pitää mahdollisena, että todistaja voi omaksua uutisista yksityiskohtia kertomukseensa.

– Emme silti voi jättää tärkeitä asioita uutisoimatta. Rikosuutisoinnilla on erittäin merkittävä tehtävä paljastaa yhteiskunnallisia epäkohtia. Oikeusjärjestelmän on oltava niin vahva, että se kestäisi keskeneräisten juttujen uutisoinnin.

”SUUREN YLEISÖN
SILMISSÄ TUOMIO
SAATTAA OLLA
VÄÄRÄ.”

Pimeällä
puolella

abc 1500

Rikoksissa ihmisiä
kiinnostaa normaalista
poikkeava käytös, sanoo
Alibi-lehden päätoimittaja
Mika Lahtonen. True crime
-villitystä hän pitää
uhkana lehdelleen.

TEKSTI TERO IKÄHEIMONEN // KUVAT MEERI UTTI

Parikymppisellä freelance-toimittajalla **Mika Lahtosella** oli jännittävän kuuloinen juttukeikka: yö poliisi-partion matkassa. Tuloksena syntyi varmasti meukas reportaasi, joka olisi helppo myydä kotipitäjän Uudenkaupungin paikallislehteen.

Yö osoittautui kuitenkin hiljaiseksi ja tapahtumiltaan köyhäksi. Pettynään Lahtonen palasi aamuyöstä kotiinsa ilman raporttoivaa.

Se oli virhe.

Aamulla selvisi, että partio oli vielä ennen vuoronsa päättymistä vastannut yhteen hälytystehtävään. Lahtoselta oli mennyt sivu suun iso paikallisuutinen: Uudessakaupungissa oli tapahtunut tappo.

– Näinkin voi käydä, hän sanoo loppupalvesta 2021.

Sittemmin tapot, murhat, petokset ja pahoinpiteilyt ovat tulleet Lahtoselle hyvin tutuiksi. Nuorena hän haaveili juristin urasta, mutta lehtimiehen ammatti vei mennessään. Rikoslehti Alibin päätoimittajana Lahtonen on toiminut vuodesta 1999 lähtien. Uransa varrella hän on haastatellut kymmeniä vakavista rikoksista tuomittuja suomalaisia sekä rikosten uhreja ja seurannut toimittajan roolissa satoja oikeudenkäyntejä.

Lahtonen toimii myös viihdelehti Hymyn päätoimittajana – mutta rikoksista raportointia, sitä hän pitää leipälajinaan.

– Olen rikostoimittaja henkeen ja vereen. Kyllä se vain näin on.

RIKOKSET KIINNOSTAVAT UUTTA YLEISÖÄ

Tämän hetken kuumimpia viihdetrendejä on true crime eli todellisiin rikoksiin ja rikollisiin perustuvat tv-ohjelmat, kirjat ja podcastit. Nykypäivän ihminen voi halutessaan kuluttaa vapaa-ajallaan pelkästään rikoksiin liittyviä sisältöjä.

Siinä suhteessa maailma on todella muuttunut, Lahtonen sanoo. Kun hän aloitti Alibin päätoimittajana, ei roiseista rikoksista ollut soveliaa kirjoittaa – eikä varsinkaan julkaista rikollisten haastatteluista.

Mikä rikoksissa ja rikosjournalismissa oikein kiinnostaa ihmisiä?

– Henkirikoshan on tragedia ja kamala asia, mutta ihmiselle, joka elää perusturvallista elämää, se on kiinnostava aihe. Ihminen kai vain on sellainen. Normaalista poikkeava käyttäytyminen kiinnostaa.

– Ja kyllä se on ainakin osittain viihdettä, Lahtonen myöntää.

Alibissa rikosten viihteellistyminen ja arkipäiväistyminen ei juuri näy – muuten kuin negatiivisesti, Lahtonen sanoo. Kasvanut tarjonta syö lukijoita.

Tuoreen lukijatutkimuksen mukaan Alibin lukijamäärä on 57 000. Lukema on pysynyt viime vuodet suhteellisen vakaana. Alibin tyypillinen lukija on keski-ikäinen tai keski-ikänsä ylittänyt mies, joka on työntekijän asemassa tai jo eläkkeellä.

Vaikuttaisi siis siltä, että true crime on löytänyt yleisönsä ihmisryhmistä, jotka eivät aikaisemmin ole olleet kiinnostuneita rikosten maailmasta: nuorista, naisista ja korkeasti koulutetuista.

– Televisiossa pyörii vaikka mitä tosi-tv:tä rikoksiin liittyen. Onhan se selvä, ettei se voi olla vaikuttamatta Alibiin. Pidän tätä kehitystä omasta näkökulmastani huolestuttavana. ➡➡

Olen rikostoimittaja
henkeen ja vereen.

Pitää löytää haastateltavia,
jotka kiinnostavat Alibin
lukijaa.

➤ RIKOLLISET JA UHRIT ÄÄNEEN

Lahtosen resepti kiristävissä kilpailussa on pysynyt melko muuttumattomana.

Alibin ydinsisältöä on haastattelut ihmisiltä, jotka eivät muissa aikakauslehdissä juuri ääneen pääse: rikoksesta tuomituilta ja rikosten uhreilta.

– Pitää löytää haastateltavia, jotka kiinnostavat Alibin lukijaa. Siihen kuuluvat myös rikolliset. Lukijoita kiinnostaa, mitä rikolliset ajattelevat tekemistään rikoksista ja maailmasta ylipäättään. Monella on takana todella rosainen elämä jo ennen vakavia rikoksia.

Yli puolet rikoksesta tuomituista kieltäytyy haastattelupyynnöstä, Lahtonen kertoo. Täustalla on useimmiten perhesyyt. Haastattelusta saatetaan pyytää myös palkkiota.

Maksaako Alibi haastatteluista?

– Ihan tapauskohtaisesti. Puhutaan kuitenkin hyvin, hyvin pienistä summista. Lähtökohta on se, että mitä raisumpi konna, niin sitä vähemmän saat rahaa.

Mikä on rikollisten motiivi suostua haastatteluun?

– Se vaihtelee, mutta jonkun verran on sitä, että halutaan nostaa omaa profiilia vankilassa ja rikollisten keskuudessa.

Mitä ajattelet tästä?

– Ei ole minun tehtäväni jättää juttua julkaisematta sen vuoksi, että joku suostuu kertomaan omasta rikoksestaan ja rikollisesta maailmasta. Ei minua oikeastaan kiinnosta motiivi, ellei kyse ole jostain selvästi sairaal-loisesta syystä.

Oletko jättänyt valmiita juttuja julkaisematta?

– Kyllä. On joitakin tapauksia, joihin on liittynyt tällaista henkisen puolen painetta. Sitä haluan kuitenkin korostaa, että yhtään juttua en ole jättänyt julkaisematta sen vuoksi, että minua uhattaisiin esimerkiksi väkivallalla.

JÄRJESTÄYTYNYT RIKOLLISUUS

UHKA YHTEISKUNNALLE

Kerran väkivallan alla taipuminen oli kuitenkin lähellä.

Tammikuussa 2008 Mika Lahtonen makasi Hyvin-kään sairaalan sängyllä ja mietti, että toimittajan työt olivat tässä. Nyt saisi riittää.

20-vuotias tutkintavanki oli hetkeä aikaisemmin hyökännyt täysin yllättäen Jokelan vankilan tapaa-mishuoneessa Lahtosen kimppuun ja pahoinpidellyt tämän. Tapauksesta uutisoitiin aikanaan laajalti, sillä toimittajan kimppuun käyminen työn vuoksi on Suomessa harvinaista.

– Sairaalassa oli ihan pieni hetki, kun ajattelin, että tämä loppuu. Siitä aika nopeasti nousin kuitenkin hevosien selkään ja päätin entistä vahvemmin, että työn pitää jatkua. Jos täällä alkaa rikostoimittajat, syyttäjät tai poliisi pelkäämään rikollisia, niin eihän tästä yhteiskunnasta tule mitään.

Lahtosen mukaan suomalainen yhteiskunta on her-kässä tilanteessa suhteessa järjestäytyneeseen rikolli-suuteen. Vankilahenkilökuntaan kohdistuu väkivaltaa ja uhkailua, ja Lahtosen mukaan uhkailua on esitetty myös rikostoimittajia kohtaan.

– Enkä minä ole ainoa.

Myös Jokelan vankilan pahoinpitelyn takana oli Lahtosen mukaan järjestäytynyt rikollisuus. Tämän tiedon hän kertoo saaneensa sekä poliisilta että rikol-lismaailmasta. Lahtonen sanoo, että pahoinpitely oli kosto siitä, kun Alibissa julkaistiin entisen rikollis-pomon **Lauri Johanssonin** haastattelu. Siinä Johansson tunnusti syyllistyneensä kolmeen henkirikokseen.

Pahoinpitelyn jälkeen erään kotimaisen rikollis-järjestön johtohahmo istui huoltoasemalla Lahtosen kanssa samaan pöytään. Rikollispomo ilmoitti, että pahoinpitely oli heidän järjestämä juttu.

– Siinä oli jonkinlaista pelkoa, että kun julkaisin Johanssonin tunnustuksen, niin alkaisi paljastua mui-takin juttuja. Haluttiin antaa minulle opetus.

Lahtosen tiedossa ei ole, että häneen kohdistuisi akuuttia vaaraa. Pahoinpitelyn jälkeen hän on kuiten-kin ollut turvallisuudestaan ja yksityisyydestään huo-mattavasti tarkempi. Tässäkään jutussa Lahtonen ei puhu perheestään eikä asuinpaikastaan mitään.

Poliisi on antanut turvallisuuteen liittyen arvokkai-ta neuvoja, hän kiittelee.

– Olemme käyneet perheen kanssa esimerkiksi läpi, miten toimia sosiaalisessa mediassa. Kodin tur-vallisuuteen on myös panostettu. Kotiimme tulee no-peammin poliisi kuin rosvo sisälle, Lahtonen kertoo.

VAUHTI EI HILJENE

Mikä sitten on Mika Lahtosen mielestä rikosjournalis-min tehtävä oikeusvaltiossa?

Kysymys saa konkaritoimittajan mietteliääksi. Pit-kän hiljaisuuden jälkeen hän jatkaa:

– Ihmisillä on oikeus tietää, mitä tässä maailmassa tapahtuu, oli se sitten hyvää tai pahaa. Tuomioistuim-ten suhteen tärkeää on myös läpinäkyvyyden lisäämi-

Kotiimme tulee
nopeammin poliisi
kuin rosvo sisälle.

nen ja sen seuraaminen, minkälaisia tuomioita niissä annetaan.

Lahtonen kokee ongelmalliseksi ilmaisukiellot, joita poliisi voi asettaa rikostutkinnan asianosaisille. Silloin syyttäjän ja poliisin näkemys saattaa olla ainoa, joka mediassa saa tilaa.

Omaa journalistista koodistoaan Lahtonen ei pysty kovin tarkasti pukemaan sanoiksi. Hän sanoo, että Alibi on Julkisen sanan neuvoston jäsen ja sitoutunut journalistin ohjeisiin.

– En voi sanoa, että kaikissa jutuissa toimitaan tällä ja tällä tavalla, koska jutut ovat niin erilaisia.

Kiireinen päätoimittaja on valmiina singahtamaan takaisin toimitustyön maailmaan. Lahtosen konttorina toimii Mercedes-Benz, jonka johtotähti suuntaa aina sinne, missä lukijoita kiinnostava juttu odottaa tekijäänsä.

Mutta mitä hän toivoisi vielä elämältään?

– Kyllä minä haluan töitä tehdä, ja nimenomaan näitä rikosjuttuja. Haluaisin, että voisin tehdä vähän tutkivampaa journalismia. Että olisi jutun penkomiselle ja tutkimiselle kunnolla aikaa. *

JULKISUUSLAIN TULKINTA HAITTAU TYÖTÄ

Päätoimittaja **Mika Lahtonen** kuvaa poliisin ja median välistä köydenvetoa julkisuuslain tulkinnan suhteen ”surulliseksi kehitykseksi”.

Pohjimmiltaan kyse on siitä, että poliisin tulkinnan mukaan yksityiselämään liittyvä tieto on salattava esitutkimusmateriaalista. Tämä koskee myös henkilön jäsenyyttä esimerkiksi liivijengissä.

– On ihan pöyristyttävää, että esitutkinnasta salataan jengiläisten nimet, mutta heidän, jotka eivät kuulu jengiin, nimet saavat siellä näkyä.

Lahtonen antaa esimerkin: hän oli hiljattain tilannut pöytäkirjat ampumistapauksesta, jonka osapuolet olivat kahdesta eri liivijengistä. Lähes tulkoon kaikki nimet oli mustattu pöytäkirjoista.

– Sen materiaalin perusteella ei saanut enää mitään selkoa, kuka on kuka, ja ketä nyt on ammuttu.

Yhteistyötä suomalaisten asianajajien kanssa Lahtonen kuvaa sujuvaksi – niin sujuvaksi kuin nyt toimittajan ja asianajajan välinen yhteistyö voi olla, hän lisää ja naurahtaa.

– Osan kanssa on vuosien saatossa tultu ihan kavereiksikin.

Tietosuoja työllistää Yhdysvalloissa

Tietosuojaan ja teknologiajuridiikkaan erikoistunut Jarno Vanto ei Yhdysvaltoihin siirtyessään arvannut, kuinka kysytylle alalle hän päätyi. Korona-aika on lisännyt työmäärää entisestään.

TEKSTI KIRSI HYTÖNEN // KUVAT LISA HANCOCK

Jarno Vanto antaa Advokaatille haastattelua videopuhelun välityksellä kotoaan New Yorkin Brooklynista, Prospect Parkin laidalta. Korona-ajan ilmiö on sekin, että huoneen nurkassa näkymättömissä torkkunut 12-viikkoinen spanielin pentu Bobby antaa itsestään elonmerkkejä kesken haastattelun.

Jarno Vanto ei ole käynyt työpaikallaan Manhattanin Madison Avenuella yhtä kertaa lukuun ottamatta sitten helmikuun 2020 – eikä sinne ole asiaa ainakaan ennen kesäkuuta. Vierailut New Yorkin keskikaupungilla ovat olleet työmatkojen sijasta pyöräilyä autioituneilla pääkaduilla, jotka normaaliaikoina olisivat olleet ruuhkien täysin tukkimia.

Vanto veikkaa, että iso kysymys nouseekin vielä siitä, mitä tapahtuu toimistokiinteistöille, jotka ovat osoittautuneet tarpeettomiksi, kun asiantuntijaorganisaatioissa työt ja tapaamiset hoituvatkin sujuvasti etäyhteyksien varassa. Oikeudenkäynnit jumittuivat ensin pahasti, mutta nyt nekin on saatu toimimaan etätyökalujen avulla.

Dramaattisen koronakauden alun jälkeen, jolloin Central Parkiin pystytettiin kenttäsairaloita, new-yorkilaiset ovat käyttäytyneet kurinalaisesti ja yhteiskunta on osoittanut tehokkuutensa. Rokotusten jakelu toimii ja työhön paluuta valmistellaan monissa yrityksissä.

Crowell & Moring LLP -toimistossa asianajajana työskentelevä Jarno Vanto on erikoistunut yksityisyy-

densuojaan, tietoturvaan ja muuhun digitaalisuuteen liittyvään juridiikkaan. Lisäksi hän tukee pohjoismaisia yrityksiä Yhdysvaltain markkinoilla sopimus- ja yhtiöoikeudessa.

Samaan aikaan, kun konservatiivisuudesta tunnetulla toimialalla opeteltiin työskentelemään kotona ja etänä, teknologia- ja yksityisyydjuridiikkaan erikoistuneet asiantuntijat ovat läikähtyneet työn paljouteen. Viime vuonna Vantoa ja muita tietosuojaan erikoistuneita juristeja työllistivät etenkin EU:n ja Yhdysvaltain väliset tietosuojaan ja tiedonsiirtoon liittyvät kysymykset.

Euroopan unionin tuomioistuimen kumottua viime kesänä EU:n ja Yhdysvaltain välisen Privacy Shield -nimellä tunnetun järjestelyn, kaikesta yritysten harjoittamasta henkilötietoihin liittyvästä tiedonsiirrosta on pitänyt tehdä erillisiä sopimuksia.

– Tämä on tarkoittanut tuhansittain ja tuhansittain sopimuksia, Vanto huokaa. Nyt kun **Donald Trumpin** kausi poliittisine jännitteineen on takana ja **Joe Bidenin** kausi käynnistynyt, on odotettavissa, että neuvottelut uudesta Privacy Shieldin kaltaisesta puitesopimuksesta EU:n ja Yhdysvaltain välillä käynnistyvät uudelleen, Vanto veikkaa.

KORONA-AJAN KYSYMYKSIÄ

Korona on tuonut lisää töitä teknologiajuristeille. Kun yritykset kehittävät ja ottavat käyttöön uutta tekno- ➡

New York on ollut Jarno Vanton koti 2000-luvun alusta lähtien.

➤ logiaa esimerkiksi tartuntojen jäljittämiseksi ja töihin paluun mahdollistamiseksi, siitä nousee helposti juridisia pulmia, joihin on löydettävä ratkaisua.

Vanto kertoo konkreettisen esimerkin siitä, minkä tyyppisiä koronan suitsimiseen liittyvät pulmat voivat olla: Yritys haluaa työntekijöidensä käyttävän älypuheliin ladattavaa sovellusta, jonka avulla voidaan selvittää, missä kohdin esimerkiksi tehdasta tai toimistokiinteistöä kukin on ollut tietyllä hetkellä, jotta mahdollisesti altistuneet työntekijät voidaan ohjata testeihin ja karanteeniin.

Tästä nousee esiin muun muassa kysymys siitä, voiko työnantaja velvoittaa työntekijöitä hankkimaan älypuhelimien tai lataamaan tietyn sovelluksen.

– Pitää myös sopia siitä, mitä kaikkea tietoa työntekijöistä ja heidän liikkeistään voidaan sovelluksen avulla kerätä ja miten kerättyä tietoa voidaan käyttää, Vanto kertoo.

Tällaista korona-ajan poikkeustilaa ja sen tuomia uusia kuvioita ja ongelmia ei kukaan voinut kuvitella. Ei myöskään Vanto, kun hän tuli vuonna 2000 New

Yorkiin YK-harjoittelijaksi ja vuonna 2003 viimeistelemaan jatko-opintojaan New York Universityn Law Schooliin. Hänellä oli opiskeluaikoinaan kangastellut mielessä diplomatiaan ja YK:n tehtäviin liittyvä ura, mutta teknologiajuridiikka vetikin sitten pidemmän korren – etenkin kun työpaikka tarjoutui siltä saralta.

– Tuolloin 2000-luvun alkupuolella yksityisyyteen liittyvät kysymykset eivät olleet vielä mikään iso liiketoiminta-alue asianajotoimistoille. Muutamia aloja lukuun ottamatta ne nousivat laajemmin esiin vasta vuonna 2018 EU:n tietosuoja-asetuksen yhteydessä. Tietosuoja-asetus pakotti yritykset hereille ja miettimään käytäntöjään näissä asioissa. Sitten Yhdysvalloissa muun muassa Kalifornian osavaltio on säätänyt laajan henkilötietojen suojaa koskevan lain.

JURIDIIKAN NÄKÖALAPAIKALLA

Jarmo Vanto kuvailee työtään ja työpaikkaansa mahtavaksi näköalapaikaksi.

– Täällä toimivat kaikki suurimmat asianajotoimistot ja juridiikan uudet tuulet lähtevät yleensä liikkeelle

täältä. Jos täällä otetaan joku asia käyttöön, se yleensä löytää tiensä muuallekin.

New Yorkin asianajotoimistoissa päivän sana on monimuotoisuus, *diversity*. Suuret kansainväliset asiakkaat odottavat, että asianajotoimisto osoittaa heille tiimin, jossa on eri-ikäisiä, eri sukupuolia ja eri etnisiä taustoja edustavia asiantuntijoita.

Vannon mukaan monimuotoisuuden merkitys on Trumpin jälkeisessä ajassa korostunut; asiakkaat haluavat tehdä pesäeroa tunkkaiseksi koettuun arvomaailmaan.

Erona suomalaiseseen asianajomaailmaan Vanto nostaa esiin urapolkujen vaihtelevuuden Yhdysvalloissa.

– Täällä kaikki oikeudenhoitoon liittyvät lainopilliset asiantuntijat – tuomarit, asianajajat ja muut juristit – ovat saman valvonnan ja toimiluvan alaisina, *Admitted to the Bar*. Juristien on paljon tavallisempaa vaihtaa tehtäviä ja rooleja kuin Suomessa, missä urakierto on jäänyt lähinnä toiveiden ja puheiden tasolle. *

YHDYSVALTAIN TIETOSUOJAN TASO EI RIITTÄNYT EU:LLE

Euroopan unionin tuomioistuin antoi heinäkuussa 2020 niin sanotun Schrems II -päätöksen henkilötietojen siirrosta Euroopan unionin ulkopuolelle. EU:n tuomioistuin antoi päätöksen Irlannin High Courtin pyynnöstä itävaltalaisen tietosuoja-aktivistin **Max Schremsin** Facebookia vastaan nostamassa jutussa.

EU:n yleinen tietosuoja-asetus (GDPR) edellyttää, että henkilötietoja ei saa siirtää EU:n ulkopuolelle, mikäli siirron kohdemaassa ei noudateta olennaisilta osin samaa tietosuojan tasoa kuin EU:ssa. EU:n tuomioistuin totesi ratkaisussaan, että henkilötietojen siirrossa Yhdysvaltoihin siihen asti käytetty Privacy Shield -järjestelmä ei täyttänyt EU:n tietosuojalainsäädännön vaatimuksia. Vuonna 2016 laaditun Privacy Shield -sopimuksen tarkoituksena oli varmistaa, että eurooppalaisten henkilötietoja suojataan, kun niitä siirretään kaupallisessa tarkoituksessa EU:n alueelta Yhdysvaltoihin.

Privacy Shield -järjestelmää käyttäneet yhtiöt ovatkin viime syksyn ja talven aikana joutuneet kiireen vilkkaa ottamaan käyttöön muita, korvaavia mekanismeja henkilötietojen siirron varmistamiseksi epävarmassa sääntely-ympäristössä.

KOLUMNI

Ei taannuta vanhoihin työtapoihin

Kun saamme asianajajien jäsenasioita ja kanteluita koskevan asioinnin siirrettyä uuteen ASSI-asiointipalveluun, on hyvä hetki kiinnittää huomio myös muiden työtapojen digitalisointiin. Siirtymässä tarvitaan oppimisen lisäksi myös asennemuutosta.

Digitalisaatiolla voidaan muun muassa vähentää manuaalista työtä, helpottaa tiedonhakemista, lisätä tietoturvaa mutta myös avoimuutta. Asianajajaliiton tavoitteena on oikeudenhoitoa koskevan työtapareformin (asianajajaliitto.fi/tyotapareformi) lisäksi vaikuttaa myös oikeudenhoidon digitalisointiin. Digitalisointityötä on viime vuosina tehty AIPA-hankkeen rinnalla paikallisosastotasolla yhteistyössä tuomioistuinten kanssa, kun AIPAn asianajajaportaalin toteutus jouduttiin kustannussyistä siirtämään tuonnemmaksi. Tämä ei kuitenkaan riitä oikeudenhoidon digiloikkaan – asianajajien on oltava prosessissa mukana. Tarvitsemme muutosta laajemmalla rintamalla ja yksilöiden oikeusturvan näkökulmasta myös digitalisoitujen prosessien yhdenmukaisuutta.

Kuten edellä mainituista paikallisosastojen digitalisointiharjoituksista on huomattu, digitalisaatio ei ole kuitenkaan mikään on-off-kytkin, jota painamalla kaikki ympärillämme muuttuu – tämän osoittaa myös vuoden jatkunut koronan varjolla tehty koko yhteiskunnan digiloikka, joka sai monet asianajajatkin kyseenalaistamaan omia työtapojaan vasta pakon edessä. Tarvittiin uuden oppimista, siirtymistä epämukavuusalueelle ja uudenaisten työtapojen kokeilua.

Koronavirustilanteen jatkuessa myös digitaalisten ja virtuaalisten työtapojen harjoittelu jatkuu. Samalla saamme automaattisen tuen sille, että digitaalisen toiminnan kehittäminen etenee, emmekä ole heti taantumassa vanhoihin työtapoihin.

Niko Jakobsson
Asianajajaliiton
pääsihteeri

Kattilat jakoon kansainvälisesti

Ulkomailla asuvien avioero saatetaan käsitellä paikallisten lakien mukaisesti, vaikka kummatkin osapuolet olisivat suomalaisia, muistuttaa Turun yliopiston oikeustieteen professori Tuulikki Mikkola.

TEKSTI TERO IKÄHEIMONEN // KUVA SUVI ELO

Minkälaiset tilanteet korostuvat kansainvälisissä avioeroissa?

Jos aviopuolisot tulevat eri kulttuureista, korostuvat kulttuurierot. Kommunikaatio voi olla vaikeaa, koska toisen osapuolen on vaikea ymmärtää oikeudellista terminologiaa tai hyväksyä lainsäädäntöemme perusratkaisuja. On muistettava, että juridinen kieli ja säännökset ovat kulttuurisidonnaisia. Esimerkiksi avio-oikeuden käsite ei ole edes eurooppalaisittain yleisesti käytössä.

Minkälaisia harhakäsityksiä kansainvälisiin avioeroihin liittyy?

Jos aviopuolisot asuvat vakiintuneesti ulkomailla, se voi tarkoittaa sitä, että heidän avioeronsa käsitellään ulkomailla ja vieraan valtion lakien mukaisesti – vaikka molemmat puolisot olisivat suomalaisia. Suomalaisten aviopuolisoiden avioerossa saatetaan siten soveltaa säännöksiä, jotka edellyttävät syyllisyyttä tai pitkää asumuseroa ennen avioeron myöntämistä.

Avioeroasia tulee myös muistaa erottaa aviovarallisuusjärjestelmän purkamista koskevista kansainvälisen yksityisoikeuden säännöksistä. Avioeroon sovellettava laki ei välttämättä ole sama laki kuin se, minkä nojalla aviovarallisuusjärjestelmä tulee purettavaksi.

Puolisoiden asuinpaikka on kansainvälisen toimivallan ja lainvalinnan osalta keskeinen seikka sekä avioeron että aviovarallisuussuhteen purkamisen kannalta. Asuinpaikkaa ei ole kytketty muuttoilmoituksiin tai väestörekisterimerkintöihin vaan kyse on siitä, missä valtiossa tosiasiallisesti asutaan. *

25.5. Aviovarallisuuden ja perimyksen kansainväliset liittymät, *Tekniskan Salit*, myös etänä

MUISTATHAN MYÖS NÄMÄ:

- 28.4. Ajankohtaista insolvenssioikeudesta – mitä pitää pesähoitajan korona-aikana tietää viimeaikaisesta oikeuskäytännöstä?
- 12.5. Kättä pidempää käräjille – Muutoksenhaku hovioikeuteen
- 18.5. Varakkaan yrittäjän verotus ja verosuunnittelu
- 20.5. Alisuoriutuminen ja yhteistyökyvyttömyys työsuhteen päättämisperusteena

Katso kaikki koulutukset ja ilmoittaudu:

asianajajaliitto.fi/tapahtumakalenteri

Rakkautta ja seikkailuja faaraoiden Egyptissä

Tutustuin **Mika Waltarin** Sinuhe egyptiläiseen (1945) murrosikäisenä, ja teos jätti minuun jo silloin lähtemättömän vaikutuksen. Kirja kertoo Sinuhe-nimisestä lääkäristä, joka kirjoittaa itse omasta elämästään ja itselleen, ei muille tai jumalille, kuten hän kirjan alussa toteaa. Sinuhe on hyväuskoinen ja vilpitön ihminen, jonka kumppanina seikkailuissa toimii hänen orjansa ja paras ystävänsä Kaptah.

Sinuhe saavuttaa korkean aseman faaraon aivokirurgina, mutta huomaa myöhemmin, kuinka vaarallista on olla heidän suosiossaan. Mika Waltari on itse muotoillut, että Sinuhen perusajatuksena on varoittaa ideologioiden vaarallisuudesta.

Kirjan merkitys on vaihdellut riippuen siitä, minkä ikäisenä olen

sen lukenut. Nuorena luin kirjaa lähinnä historiallisena seikkailutarinana. Opiskeluaikana Sinuhe rentoutti rikostenttien välissä, kun oli lukenut viikkoja putkeen Honkasaloja. Silloin luin Sinuhen huikeana rakkaustarinana. Sinuhen suuri rakkaus on kreetalainen Minea, mutta korkean tason kurtisaani Nefernefernefer lumooa ja viettelee nuoren ja kokemattoman Sinuhen.

Minua viehättää Mika Waltarin rikas kielenkäyttö, joka vie lukijan suoraan Egyptin faaraoiden aikakaudelle. Lauseiden rytmitys ja entisajan sanonnat, kuten ”Puheesi on kuin karpäsen surinaa korvissani”, ”Niin on ollut ja niin on aina oleva” tai ”Ilahduttimme sydämiämme viinillä”, ovat jääneet elämään.

Sinuheen on henkilönä helppo samaistua. Hän on oikeudenmukainen, rehellinen ja tunnollinen – aivan kuten me asianajajatkin sääntöjemme mukaisesti toimiesamme.

Waltarin on sanottu kirjoittaneen kirjan ilman asiavirheitä, vaikkei hän ollut koskaan vierailutkaan Egyptissä ennen kirjan ilmestymistä. Sinuheessa on liki 800 sivua, joten ihan yhdeltä istumalta sitä ei lue tai kuuntele, mutta ajan uhraaminen sille kannattaa. Kirjan voi lukea aina uudelleen ja uudelleen ja silti löytää siitä uusia yksityiskohtia. Paljon on muitakin hyviä lukemiani kirjoja, mutta aina vain Sinuhe menee edelle.

Palstalla asianajajat kertovat itselleen tärkeistä elokuvista ja kirjoista.

Minä vastasin
Tea Hagstedt, Lahti

Tea on liiton Päijät-Hämeen osaston puheenjohtaja.

Clento 1/2 (tulossa)

Näin hoidat asiasi joustavasti asiointipalvelussa

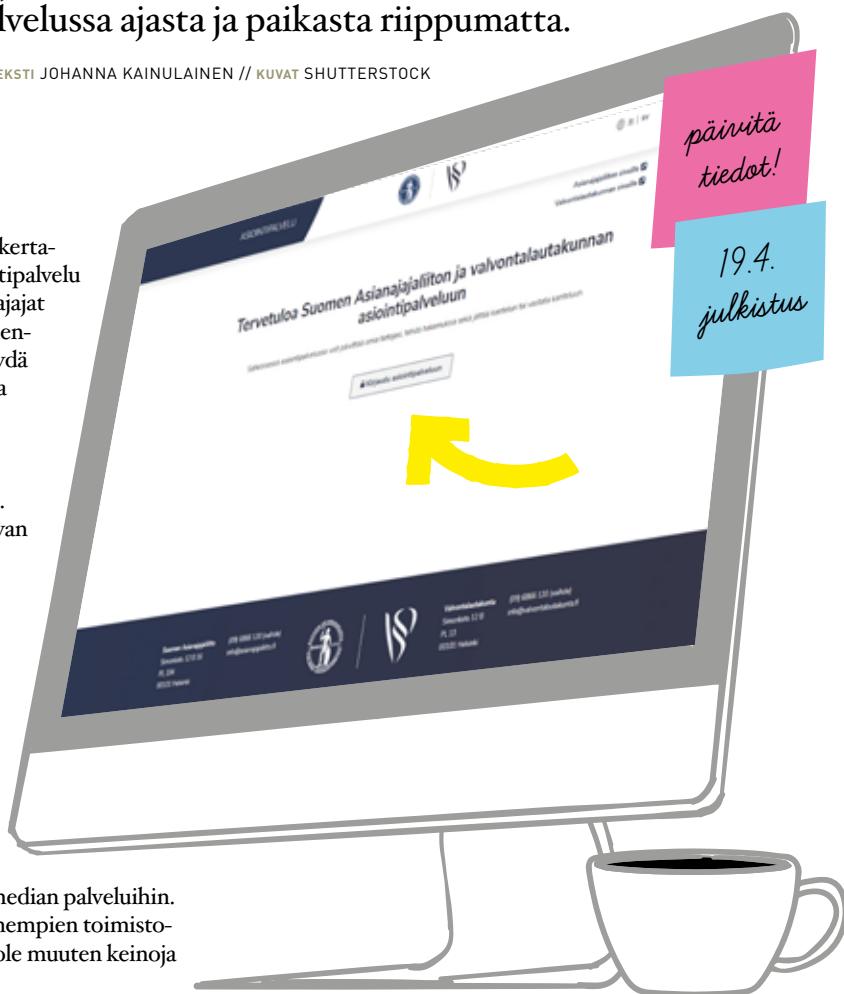
Huhtikuun alussa käyttöön otettu **Asiointipalvelu ASSI** mullisti asianajajien yhteydenpidon Asianajajaliittoon. Puhelinsoittojen, sähköpostiviestittelyn ja kirjepostin sijaan asianajajat voivat nyt päivittää tietojaan ja seurata asiansa etenemistä tietoturvalisessä asiointipalvelussa ajasta ja paikasta riippumatta.

TEKSTI JOHANNA KAINULAINEN // KUVAT SHUTTERSTOCK

Asianajajaliiton jäsenpalvelu siirtyi kertaheitolla uudelle tuhatluvulle Asiointipalvelu ASSIn käyttöönoton myötä. Asianajajat voivat päivittää asiointipalvelussa henkilökohtaisia perustietejään, Löydä asianajaja -palvelussa näkyviä tietoja sekä tehdä jäsenyyteensä liittyviä hakemuksia.

Palveluun kirjaututaan pankkitunnuksilla tai mobiilivarmenteella. Huomionarvoista on, että tietoturvan varmistamiseksi kukaan muu kuin asianajaja itse – esimerkiksi assistentti – ei voi päivittää asianajan tietoja.

Asiointipalvelun luomisen yhteydessä myös Löydä asianajaja -hakupalveluun on tehty merkittäviä uudistuksia. Asianajajat voivat asiointipalvelun kautta lisätä hakupalveluun perustietojensa lisäksi myös markkinointitekstiä, kuvan itsestään sekä linkkejä sosiaalisen median palveluihin. Tämä on hyödyllistä erityisesti pienempien toimistojen edustajille, joilla ei välttämättä ole muuten keinoja tai aikaa markkinoida palveluitaan.

TEE NÄIN

- Mene osoitteeseen **asiointi.asianajajaliitto.fi**
- Kirjaudu pankkitunnuksilla tai mobiilivarmenteella
- Mene kohtaan **Muokkaa omia tietoja**
- Tarkista ja päivitä tiedot – erityisesti osaamisalueesi
- Päivittämäsi tiedot näkyvät Löydä asianajaja -palvelussa 19.4. alkaen

Kansalaiset ja yritysten edustajat voivat hakea asianajajaa hoitamaan asiaansa Löydä asianajaja -palvelussa, joka on Asianajajaliiton nettisivujen käytetyin osio.

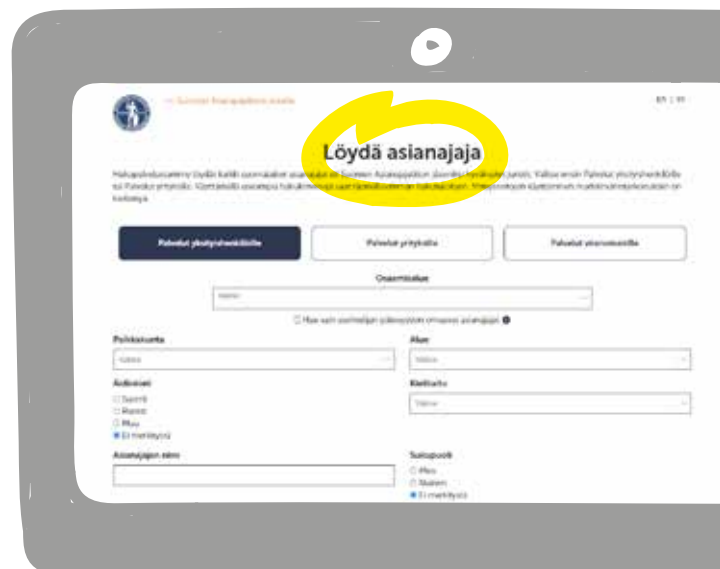
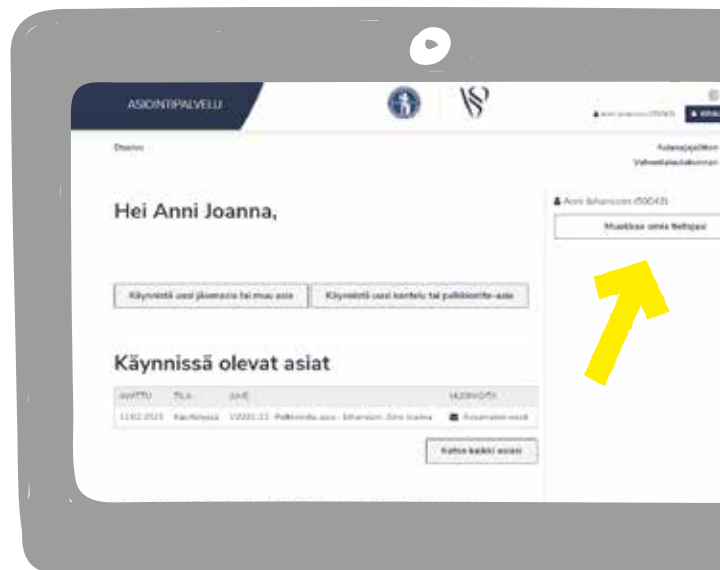
Uudistettu Löydä asianajaja -palvelu julkaistaan 19.4.

Käyttäjä voi hakea asianajajaa esimerkiksi tämän osaamisen perusteella. Niin sanotut osaamisalueistaukset on uudistettu, jotta niissä käytetyt termit olisivat ymmärrettävämpiä tavalliselle käyttäjälle. Vanhat osaamisalueet poistuvat asianajajien tiedoista kokonaan 19.4. Omat osaamisalueet kannattaa siis päivittää ajan tasalle heti, jos sitä ei ole vielä tehnyt. Asiasta on kerrottu asianajajille jäsenviesteissä.

Löydä asianajaja -hakuun on myös lisätty uusi päivystystoiminto, joka palvelee erityisesti viranomaisia. Asianajajat, jotka hoitavat rikos-, maahanmuutto-, insolvenssi- tai perhe- ja jäämistöoikeudellisia asioita, voivat valita ne osaamisalueekseen ja lisäksi merkitä itsensä päivystämään. Tällöin viranomainen saa tehtyä kätevästi haun näihin asioihin perehtyneistä asianajajista.

Asiointipalvelu palvelee myös muita kuin asianajajia: esimerkiksi kantelut ja viranomaisilmoitukset valvontalautakunnalle tehdään jatkossa asiointipalvelussa, mikä sujuvoittaa asioiden käsittelyä huomattavasti. *

asiointi.asianajajaliitto.fi

asianajajan päivä

MAANANTAI 1.3.2021

- 05.40** Herätys normaalisti. Älysormus kysyy, olenko valmis hauskanpitoon. Hell yeah!
- 06.10** Sukset jalkaan ja ladulle. Taitaa olla viimeinen hiihtolenkki tänä talvena näillä laduilla. Välillä olisi pitänyt olla vesisukset. Yhdeksän kilometriä melkein pä tasyöntöä ja kotiin aamupalalle.
- 07.45** Etätyöpäivän starttaus. Etätyöpisteeni sijaitsee 12-vuotiaan poikani huoneessa. Teams-neuvotteluissa pitää aina muistaa blurrata tai vaihtaa tausta ja tärkeissä iltapäivän neuvotteluissa laittaa lappu oveen, ettei huoneen omistaja yhtäkkiä ilmaannu pelkät kalsarit jalassa screenille. Käyn puhelimitse peräjälkeen kahdet asiakasneuvottelut, joissa kummassakin on kyse työntekijän mahdollisesta irti-sanomisesta.
- 08.45** Ekaluokkalaisten kuskaukautolla kouluun. Koulumatka on vain reilu kilometri, mutta jotenkin sitä tulee paapottua tätä nuorimmaista pikkuprinsessaa.
- 09.45** Vireillä olevaan työsuheriitaan liittyvän potentiaalisen todistajan haastattelu.
- 11.45** Puolen tunnin lounastauko. Kyllä itse tehty kasvissosekeitto maistui hiihtoloma-viikon pizza-karkki- ja pullaruokavalion jälkeen.
- 12.30** Reilu tunnin Teams-palaveri pitkäaikaisen asiakkaan kanssa. Tällä kertaa agendalla yt:t ja liikkeenluovutuskuvat.
- 13.45** Piip, piip. WhatsApp laulaa pitkin iltapäivää treeniryhmässä. Koronapaniikki on päällä; uskaltaako sitä kohta enää käydä ohjatuissa treeneissä?
- 14.15** Toimistopalaveri ja kahvitaiko. Olipa kiva kuulla työkavereiden kuulumisia. Pientä koronaväsymystä oli kyllä havaittavissa ihan jokaisella.
- 17.20** Kone kiinni. Lähdän saattamaan ekaluokkalaista "koronahenkisille" kaveri-synttäreille. Pikkutyttöjen synttäreissä on jotain niin maagista.
- 19.30** Haen lapsen synttäreiltä. Asiakkaalta tulee paluumatkan aikana tekstiviesti, että sähköpostissa olisi vastapuolen kommentoima sopimus, johon olisi hyvä saada kommentit vielä tänään. Avaan kotona koneen ja kommentoin saman tien asiakkaalle. Ei mennyt kuin puoli tuntia.
- 20.20** Iltapala lasten kanssa. Jotenkin taas ajaudumme keskusteluun siitä, milloin meille tulee koira. "Miksi meille ei voi tulla koira?" "Epää, kun kaikilla muilla jo on koira." "Sä oot ihan tyhmä ja itsekäs, kun et osta meille koira." "Kyllä me vietäisiin sitä ulos, aivan varmasti." Huokaus...
- 21.30** Iltasatu nuorimmaisen kanssa pitkästä aikaa. Etsittiin Herra Hakaraista ja karvapalloa Koiramäen kirjasta (vuodesta toiseen suosikkijuttu).
- 22.10** Unten maille...

**Maria Penttilä,
Helsinki**

Maria on työoikeuteen ja liikejuridiikkaan erikoistunut Asianajotoimisto Roihu Oy:n osakas.

YHTEENVETO

"Päivä oli aika tavanomainen arkipäivä. Töiden puolesta päivä oli intensiivinen, mutta ei mitenkään liian kiireinen tai stressaava. Jos vuorokaudessa olisi lisää tunteja (tai jos jaksaisin valvoa pidempään...) aikaa voisi riittää enemmän ystäville ja omalle äidille."

Bergmann Sina
HPP
ASIANAJOTOIMISTO OY

Brusila Samuel
ASIANAJOTOIMISTO
CASTRÉN & SNELLMAN OY

Eklund Mira
FRONTIA
ASIANAJOTOIMISTO OY

Firtser Henry
PROPERTA
ASIANAJOTOIMISTO OY

Havunen Joona
ASIANAJOTOIMISTO
CASTRÉN & SNELLMAN OY

Heikonen Pauliina
ASIANAJOTOIMISTO
CASTRÉN & SNELLMAN OY

Heinonen Mikko
ASIANAJOTOIMISTO
CASTRÉN & SNELLMAN OY

Helvola Amanda
HPP
ASIANAJOTOIMISTO OY

Hänninen Sonja
ASIANAJOTOIMISTO
CASTRÉN & SNELLMAN OY

Jensen Isabella
ASIANAJOTOIMISTO
CASTRÉN & SNELLMAN OY

Junttila Miika
ASIANAJOTOIMISTO
CASTRÉN & SNELLMAN OY

Könkkölä Mikko
ASIANAJOTOIMISTO
CASTRÉN & SNELLMAN OY

Laitinen Roopert
ASIANAJOTOIMISTO
CASTRÉN & SNELLMAN OY

Laumets Lisanne
ASIANAJOTOIMISTO
CASTRÉN & SNELLMAN OY

Lehtonen Jenna
ASIANAJOTOIMISTO
CASTRÉN & SNELLMAN OY

ASIANAJOTOIMISTO CASTRÉN & SNELLMAN OY

OTM **Samuel Brusila** on nimitetty associate-lakimieheksi 9.11.2020 alkaen Työoikeus-palveluumme.

OTM **Joona Havunen** on nimitetty associate-lakimieheksi 29.1.2021 alkaen Kilpailuoikeus ja julkiset hankinnat -palveluumme.

OTM **Pauliina Heikonen** on nimitetty associate-lakimieheksi 1.12.2020 alkaen Rahoitus-palveluumme.

Asianajaja, LL.M., KTM **Mikko Heinonen** on nimitetty counsel-lakimieheksi 16.11.2020 alkaen Rahoitus-palveluumme.

Asianajaja **Sonja Hänninen** on nimitetty senior associate-lakimieheksi 9.10.2020 alkaen Rahoitus-palveluumme.

OTM **Isabella Jensen** on nimitetty associate-lakimieheksi 28.10.2020 alkaen Ympäristö, infrastruktuuri ja luonnonvarat -palveluumme.

OTM **Miika Junttila** on nimitetty counsel-lakimieheksi 16.11.2020 alkaen Data ja teknologia- sekä Yritysjärjestelyt-palveluihimme.

OTK, oikeusneuvos **Mikko Könkkölä** on nimitetty senior advisor -lakimieheksi 11.1.2021 alkaen Maksukyvyyttömyysmenettelyt-palveluumme.

OTM **Roopert Laitinen** on nimitetty associate-lakimieheksi 11.1.2021 alkaen Corporate Governance -palveluumme.

OTM **Lisanne Laumets** on nimitetty associate-lakimieheksi 3.2.2021 alkaen Vero ja strukturointi -palveluumme.

OTM **Jenna Lehtonen** on nimitetty associate-lakimieheksi 7.10.2020 alkaen Kilpailuoikeus ja julkiset hankinnat -palveluumme.

Counsel **Sami Lommi** on nimitetty compliance officeriksi 1.2.2021 alkaen.

OTM **Valter Olkkonen** on nimitetty associate-lakimieheksi 18.12.2020 alkaen Rahoitus- sekä Pääomamarkkinat ja finanssialan sääntely -palveluihimme.

OTM **Jasmine Peltorinne** on nimitetty associate-lakimieheksi 6.10.2020 alkaen Työoikeus-palveluumme.

Tradenomi **Eetu Salminen** on nimitetty controlleriksi 18.1.2021 alkaen.

OTM **Asta Salo** on nimitetty associate-lakimieheksi 5.10.2020 alkaen Data ja teknologia -palveluumme.

OTM **Veera Sundberg** on nimitetty associate-lakimieheksi 5.10.2020 alkaen Riitojen ratkaiseminen -palveluumme.

OTM **Laura Sundström** on nimitetty associate-lakimieheksi 5.10.2020 alkaen Rahoitus-palveluumme.

FM **Saija Suominen** on nimitetty kääntäjäksi 9.11.2020 alkaen.

OTM **Elias Tuomainen** on nimitetty associate-lakimieheksi 3.2.2021 alkaen Rahoitus-palveluumme.

ASIANAJOTOIMISTO LEGAL LOUNGE OY

Asianajaja **Janita Nyman** on kutsuttu Legal Loungeen osakkaaksi 1.4.2021 alkaen.

nimitykset

Lommi Sami
ASIANAJOTOIMISTO
CASTRÉN & SNELLMAN OY

Nyman Janita
ASIANAJOTOIMISTO
LEGAL LOUNGE OY

Olkkonen Valter
ASIANAJOTOIMISTO
CASTRÉN & SNELLMAN OY

Pasanen Vilma
MÄKITALO
ASIANAJOTOIMISTO OY

Peltorinne Jasmine
ASIANAJOTOIMISTO
CASTRÉN & SNELLMAN OY

Salminen Eetu
ASIANAJOTOIMISTO
CASTRÉN & SNELLMAN OY

Salo Asta
ASIANAJOTOIMISTO
CASTRÉN & SNELLMAN OY

Sundberg Veera
ASIANAJOTOIMISTO
CASTRÉN & SNELLMAN OY

Sundström Laura
ASIANAJOTOIMISTO
CASTRÉN & SNELLMAN OY

Suominen Saija
ASIANAJOTOIMISTO
CASTRÉN & SNELLMAN OY

Tuomainen Elias
ASIANAJOTOIMISTO
CASTRÉN & SNELLMAN OY

Ylisaukko-oja Jani
ASIANAJOTOIMISTO
SEPPO LINDBERG OY

ASIANAJOTOIMISTO SEPPO LINDBERG OY

Jani Ylisaukko-oja on nimitetty lakimieheksi 1.2.2021 alkaen. Ylisaukko-ojan erityisosaamisalueisiin kuuluvat perhe- ja perintöoikeudelliset toimeksiantot sekä yleinen sopimusoikeus.

FRONTIA ASIANAJOTOIMISTO OY

Asianajaja **Mira Eklund** on aloittanut Senior Associatena 1.1.2021.

HANNES SNELLMAN ASIANAJOTOIMISTO OY

OTM **Emmi Haataja** on nimitetty juristiksi Finance-ryhmään.

OTM **Susanna Kyllönen** on nimitetty juristiksi Competition & Procurement -ryhmään.

OTM **Anna Mäkinen** on nimitetty juristiksi IP&Tech-ryhmään.

HPP ASIANAJOTOIMISTO OY

OTM **Sina Bergmann** on nimitetty Associateksi 17.12.2020 lähtien. Bergmann on erikoistunut teknologiaoikeuteen.

Asianajaja **Amanda Helvola** on nimitetty Senior Associateksi 1.2.2021 lähtien. Helvola on erikoistunut teknologia- ja tietotekniikka-oikeuteen.

MÄKITALO ASIANAJOTOIMISTO OY

Asianajaja **Vilma Pasanen** on nimitetty 29.1.2021 lähtien Senior Associate -lakimieheksi. Pasanen on erikoistunut riidanratkaisuun.

PROPERTA ASIANAJOTOIMISTO OY

OTM **Henry Firtser** on aloittanut 22.3.2021 toimistomme kiinteistöryhmässä.

NIMITYSUUTISET JA KUVAT VUODEN 2021 LEHTIIN SEURAAVASTI: 28.5. (3/2021), 27.8. (4/2021) JA 29.10.2021 (5/2021) MENNESSÄ: [ASIANAJAJALIITTO.FI/NIMITYKSET](https://asianajajaliitto.fi/nimitykset).

Alma Talent 1/1
(tulossa)

1/1
(tulossa)